

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

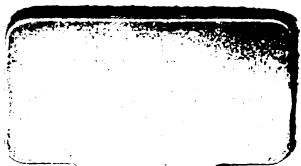
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

H. G. hum.

75/

TURRIS BABEL

SIVE

Judiciorum de Fraterni-
tate Rosaceæ Crucis

CHAOS.

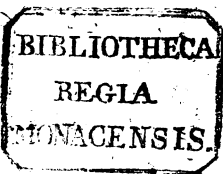
Aut. Joh. Valentini Andreæ.

ARGENTORATI,

Sumptibus hæredum LAZARI ZETZNERI.

ANNO M. DC. XIX. A.

Viro Clarissimo,

D. HEINRICO
HEINIO ROSTOCHI-
ensi U. J. D.

Amico in Christo exoptatissi-
mo, S.

IDE OPTIME HEI-
ni, quibus rationibus con-
tra Fratēritatem illā
Invisibilem utar, Famā
scilicet contra famam.

Interim multas ineptias evitavi, quas,
ne, nihil agerem, huc connotavi. Non,
satis feci, quod scio, multorum obje-
ctionibus : sed ne hoc quidem facere
volui. id potius ago, ut tibi & amicis a-
lijs consensum meum aperiā, simulque
alijs ostendam, quomodo affectum in hac
re vehementiorem effugerim. Veritate
nunquā contradixerimus, quae, vel nullo
alio teste in Verbo DEI immoto prostat.
Ordinī autem alicui nondum satis per-
specto, nondum explorato, nondum exa-

4 DEDICATIO.

minato nomen dare, nemo persuaserit. Pessima quæq; bonitatis famam habent: optima quæque malignitatis infamiâ. Si mala circa nos sunt, amplectamur illa bona, quæ non desunt: & seculo hoc nostro admirabili ita utamur, ne absurda noceant: sed fruamur certioribus, atq; rationabilioribus. Feci ingenuè, quod potui, & inter tot conijcientes conjecturam meam addidi. Quæ si delinquit, quid mirum, cum hodie tot fallantur & fallant? Christus te sibi ab omni errore seruet, ac nos in se & ad se jungat! Vale cum amicis nostris, ac iterum salve.

A Tuo

J. V. A.

J. Fama.

I.

Fama.

QUIESCIT ORBIS,
otiantur homines, & in-
concinnis fabellis tem-
pus conterunt: ego quid
ago, ludibriorum omniū
parens, ne agā nihil? itane defecit illud
rumorū copiae cornu, ut nihil sit, quod
hoc strepero foro in vulgus & turbam
dispergā? Euge verò, quā sese offert
sepida materia, qua hiantia mortalium
ora impleam, & intima desideriorū pe-
netralia eliciā. Placet, stat sententia, sic
agam. Ehem Mortales, quotquot reli-
gionum dissidia, & politicarū dissona, &
literarū ten. bras, & morū dissolutionē
& humani generis compedes agrē in-
tuenini: quod felix fortunatumq; orbi
terreno sit, adsūt in procinctu innume-
ri numeri *Fratres* multisij, multipo-
tētes, piissimī, probatissimī, sub *Rosae*

Cratæ symbolo uniti, qui dudum concepta optimorum quorumque vota supra vota adimplebunt, & terras vestras ab omni Idolatria, Tyrannide, Barbarie, & impuritate liberabunt: humano generi decus suum restituent: & perfectam aliquam ac florentissimā Monarchiam ex meris piis, bonis, & eruditis constituent. Quos si, uti decet reverenter exceperitis, beatos, ô beatos vos divites, sanos. sapientes, longæ vos futuros, atq; invictos! sin imprudentes & impudenter rejiciatis, infelices, haui infelices vos! quibus fœdâ morte erit intereundum. Nequid verò dubitetis, en vobis *Ordinis* admirabilis historiâ, & *primi patris* icona, ne quid metuatis, en *Confessionem* religiosissimâ, omnia inusitato stylo, & loquendi ultra humanâ formâ exhibita. Legite, dijudicate, imò fores pandite, & adventantē *felicitatē* conveniente applausu excipite. Feci, quod jussa sum: vos, quod debetis, quodq; expedit vobis, facite: Valet. Fallor, an hominibus hanc prægrandem fabulam persuasi! murmurant

rant nescio quid, & capita conferunt: mihi fore cedendum est, ne vel examiner scrupulosius, vel, quod omni testimonio caret probare cogar. Vos interim, si quid ludicri hæc Comædia dabit, animis adeste, & auribus.

II.

Curiosus, Supinus, Sollicitus.

C. Quid hoc est, quod audio? **Su.** Quasi id nostra referat? **C.** Hæc nostra, religionem, politiam literaturam purgatum iri? quod tam anxie expetimus. **Su.** Non vacat omnibus sussurris aures præbere. Viderint nostri primates, quid rerum agatur **Cur.** Hoc potius deceat civem bonum, stare in excubiis, & singulos quasi introeuntes & exeuntes annotare, observare gestus, penitare verba, examinare merces, ut quid Reipublicæ de unoquoque sperandum, metuendumve sit, id exactè referre possit. **Su.** Vah laboriosum vitæ genus, ubi in alieno te attēras, tui obliviscaris! quin potius ut quam

minimè, quibus eges, emas: quàm máximo, quibus abundas, vendas, id cuas, & domum tum ære, tum cibo, nō nugis onustus redis. Cur: Videris mihi humanæ voluptatis medietatem ignorare, quæ vere condimentū reliquæ partis dicitur: scire nempe, quid rerum hinc inde in orbe agatur, quid hoc mirabile seculum secum vehat, quid posteritati expectandum, quibus de rebus, dum inter nos conferimus, quid nisi delicatissimè vivimus? Sol. Ecquid inter vos est dubij? Su. Ineptus ille, nescio quàm procacem feminam audivit incredibilia narrantē, quibus jam mirè agitatur. Cu. Incredibilia verò? Esse fratrum aliquem ordinem qui reformationem orbis meditetur, eumq; ad hanc rem ingenio, opibus, viribus instructissimum: Jam in acie stare, jam alicubi visum, jam minas exauditas, non movear? Sol. Audivi & ego hanc narrationem, quam tamen haud maximi facio, nisi quòd Sathanæ artes semper metuentes pudarim, qui ex qualibet, quantumvis minimâ re occasio-

occasionem imposturarum sumit: quibus si non noceat Ecclesiæ, illud attamen, & mille artificem se ostendat. Su. Tanti mihi hæc res non erit. Cu. At ego in eam diligentius inquiram. So. Oremus potius Christum nostrum, ne quid contra nos Sathan vel serio possit, vel joco. Nam cum Christo, seria Sathanæ joco Fidei erunt: sine Christo quævis jocosa securitati nostræ nimis seria.

I I I.

Scrupulosus, Securus, Prudens.

Scrupul. Vix somnum capio, ita me tangit fratrum ille exercitus, quem aiunt esse supra Xerxes, aut Tamerlani copiosissimum. Quid agemus, si ijs fortè Religio nostra, si Reipublicæ status, si literarum professio displiceat, an intereundum nobis erit? Se. Itane insanis, ut putes ad nos usque hoc sive malum sive bonum pertingere posse: alij sunt obices, alia impedimenta, quas

non sinent nos obrui: Interim nostra-
 gamus. Sc. Nescis tu, ah nescis, quā
 facile hoc *Reformationis bellum* susci-
 piatur, quā deponatur difficillimè.
 Sc. Vah! si quid universale meditan-
 tur, habebunt, quod in Mahomete, &
 Papa laborent: quos dum depugnant,
 liberū nobis erit, de salute nostra con-
 sultare, Sin aliquam & nostram for-
 tasse orbis partem tantū aggredian-
 tur, optimum est potentissimo hosti
 nos dare, expectare leges novas, atque
 sub recentissimo imperio obedienter
 & pacate vivere. Sc. Rides tu? at
 ego ringor, cui jam sanguinis torren-
 tes, & tristissima orbis secum confi-
 eturi facies in oculis est. Quis enim
 dubitet, sine atrocissimis certaminibus
 rem tantam, nimisque ex acerbatos a-
 nimos componi iterum posse? *Secur.*
 Vix dixero, cur me hæc cura minimè
 tangat, nisi quod soleo rem prius co-
 ram intueri, dein mihi prospicere, non
 moveri famā vel rumusculis. *Prud.*
 Nōne & vos *fraternitatis* illius fama
 dividit? *Scr.* Ut quā maximè: hic
 enim

enim rem usque adeò periculosam & momenti maximè negligit. Pr. Tu verò minis tantæ molis cruciaris? nōne? Sa. Utique, Sic enim decet, qui rebus præsentibus optimè vult. Pru. Laudarem sollicitudinem tuam, si quid veri simile reformidares: nunc quia etiam monstrosa hæc, & ut ita dicam, lemmures metuīs, nescio an te potius torqueas, quàm aliquod Reipubl. periculum prævideas. Unde si quis ad tua monita assurgat, & fores adventanti hosti occludat, nullo dubiō paulò post rideretur, si constaret, unicâ recitatione hanc tibi trepidationem injectam. Sec. Itaque in utramque ego aurem dormivero. Pr. Memineris tamen, prudenti sagacitate multa evitare, securò contemptu plurima esse deperdita. Se. Abeo, ut lectum sternam. Sc. Abeo, ut arma parem. Pr. Abeo, ut familiam curem, ne quid hac obstantiâ honesti officij intermittatur.

Mobilis, Immobilis, Sequens.

M Hem illud tandem est, quod volo: nunc vixisse demum juvat, nec sub pulvere majorum nostrorum fuisse elatum. Im. Iterum tu loco emoreris tuo, quàm nunquã pœnituerit. M. Quis non evolet hoc tempore, tibi alæ dantur, & cœli propemodum aperitur commerciũ: quis non relinquat sordes suas, inter quas hæctenus laboravit. I. Nõne quod paulò antè forduittibi, subinde desideratum iterũ est: & quæ quondam intollerabilia accusata, post triduum excusationem, vel laudem etiam invenêre. M. Non videt, ut annis, ita rerum veriore æstimatione crescere, ne dum rem planissimè perfectissimam admittere. Quid enim, quid inquam, si post hac nihil errare, nihil indigere, nihil ægrotare, nihil nescire, nihil laborare, nihil canescere opus erit, nõne vel per errores coemeruisse allubescat. Hic sum, quo

me loco Natura reposuit, ubi interdum
declinem, interdum egeam, interdum
morbos, ignorantiam, fatigationem,
delirium etiam patiar necesse est, cui si
relucter, suaviter fortasse fabulari apud
me liceat, nunquam vel latum unguem
mea sede egredi, quæ tum demum mi-
hi non molesta erit, si non arbitrij mei
volubilitate, sed fati immobilitate ac
decreto æstimem. S. Pax vobis! M.
Ea jam imminet. Im. Ea semper me-
cum fuit. S. Neutrum capio. M.
Eho an tu nescis *Orbis ad Hæpacificato-
res?* S. Et tu hoc somnium etiam so-
mnias? M. Non te pudet dicere so-
mnium, quod tot Vigilantij per Europæ
astruunt, quod singulis Nundinis ve-
lut clara tuba classicum canit? S. Ah
te misellum, qui restuas, non sanè in-
tolerabiles, linquis, & ad novas nondum
exploratas aures arrigis, vel veriùs car-
ne ex ore dimissa umbræ inhias! M.
Nihil ergo supra aut ultra consuetudi-
nem admitteremus? S. Utique; sed
non nisi ea, quæ candidè nobis oblata,
cum nostris conferri, & deprehensa re-

rum, si fas est dicere, melioratione accommodari rebus possunt. Secus verò fit, si quæ verbis tantum, & intricatissimis gryphis constant statim pro oraculis & res summas continentibus admittamus. M. Itaque tu nomen huic Ordini non das? S. Dederò, si meliorem nobis videro. Im. At mihi, quæ non mala, bona sunt. S. Nescis tamen, multos, nimiam immobilitate suâ, renatâ luce, sibi & tenebris suis relictos esse?

V.

*Astrologus, Calculator, Con-
jectans.*

A Hic nempe erat magna illius • *conjunctionis* partus, ut novis Prophetis exorientibus, qui mores veteres alterarent & religionem conspurcatam rectificarent, Papæ & Mahometis tyrannidem labefactarent, ab ipso cœlo nobis incidarentur. Quid enim bone Deus! non admirer in dispositione cœli ad 20. Decembr. h. mer.

Ann

Anni 1603? quæ tam clarè & distinctè
singula *fraternitatis* illius Regiæ be-
neficia & juramenta notat & exprimit,
ut mirandum sit, superesse, qui de ea
dubitent. Cal Mihi quidem Cœlica
illa literatura ignota est, sed certio-
rem in Naometria mea habeo, quæ jam du-
dum mysticis numeris Hierosolymæ
restauracionem, Babylonis quæ ruinam
evidenter prodidit. Quibus nunc *Ra-*
fæi illi & sancti *fratres* conveniunt,
admirabili sanè consensu, ut illos ipsos
esse dicamus, quos Abbas Joachimus,
S. Brigita, Liechtenbergius, Paracelsus,
Postellus, & illuminati alij, terris pro-
miserunt. *Con.* Nunquam minùs de
arte utriusq; vestrum sensi, quàm hoc
tempore, quo video enormitèr vos
peccare posse. Nam dum tu *Astre'oge*,
cœlum ad hanc fabulam violenter ro-
tas, & falsa etiã ibi consignata adstruis,
quis non in verisimilibus tibi fidem e-
tiam deneget? tu verò calculator, cùm
te hætenus propemodum Prophetam
jactitaris, & ultimæ ac maximæ com-
motionis Principes, nunc hunc, nunc
illum,

illum, nunc aliquem alium, uti scilicet unus vel alter eminebat, deniq; fictitiam, ni fallor, fraternitatem constitueris, omnino suspicionem mihi dedisti, vanissimam aliquam & inanem tuam calculationem esse. *Astrol.* O frontem! coeli manifestissimas prædictiones negare? *Cal.* O os! certissimis numeris contradicere? *Con.* Caelo nihil negaverim: tibi verò succenseo, qui mendacia etiam in caelo legis. Ita sanctos numeros suspicio: sed quos ad hos *Cruciatos* nihil pertinet suspicor. Conjicio autem neque per caelum, neque per numeros, hanc fabulam ab ingenioso aliquo excogitatam, qua curiosulos irretiret, Prophetas examinaret, hiantibus illuderet, deniq; de impostorum, si qui se actioni admisceant, malignitate ac impudentiâ certus esset, ac exinde inter mortalitatis crepera, cautior ambulare posset. *Astrol.* Væ mihi! si caelum fefellit. *Cal.* Heu mihi! si numeri decipiant. *Con.* Bene vobis! si vel fabula vos veritatem tandem edoceat.

VI.

*Querulus, Defensor, Con-
fitens.*

Querulus. Metus erat, si nos porrò
raceremus, locuturos lapides. At
nūc quā oportune intervenit veri-
tatis & libertatis illa vindex *Fraternitas*
quæ nullo ullius hominis resp. ctu mo-
tis vitiosos inclamat, & remedia singu-
lis nostris malis promittit! *Def.* Sem-
per tu ævū hoc nostrum accusas, quasi
nunquam pejus fuerit, imò quasi non
idem fuerit semper. Non utique diffi-
cilis Mundus est: sed tu impatiens, cui
etiam bene constituta displicent, & sa-
pidissima faciunt nauseam. *Defen.* Heu
duram sortem, pati ac simul increpari?
vapulari & rideri! quid? nōne Zi-
zania frequens est in agro Domini?
nōne spinæ obsipant justitiæ solium?
nōne lolium opinionum obtegit ca-
thedras? nōne viticæ dissolutionis oc-
cuparunt societatis humanæ hortulos?
Et laudemus adhuc Mundum? excu-
semus?

semus? imò feramus, & audiamus. *De.* Quàm iniquissimus es! Tempus, quo Evangelij lux refulsit, Politiarum compositio restituta, literarum faces accensæ, & elegantiz omnes terræ quasi redditæ sunt, tu malum & durum appellare audes! dignus equidem, qui vel Antichristi verbis, vel Turcicis verberibus, vel Barbaris vepribus cohercearis, ut tum demum æstimare sæculi hujus felicitatem incipias, cùm superiorum infelicitatis aliquam partem degustaveris. *Con.* Fallor, an hic est aliquis, cui Mundus placet? *Quer.* In tempore ades, ut hunc increpemus, qui usque adeo comptulos nos ait, ut nihil illis perfectissimis *fratribus* opus habeamus. *Con.* Miseros nos, si expectandum sit, dum illi Mundo inveterato juventutem reddant! *Quer.* Eho! an tu dubitas, tandem adesse, quos nostræ querelæ excitarunt? *Con.* Quæ illæ querelæ? *Quer.* Obstupesco! quasi in singulis vitæ ordinibus desit, quod accusemus, desideremus, increpemus? *Con.* Sunt equidem infinita, quæ

quæ hanc vitam nostram imperfectionis convincunt, & ad perfectionem illam, quæ in cœlis est, aspirare stimulant: sed nequaquam vel Deo gratum, vel homini decorum, perpetuis querelis, & Mundi infectionibus vitam absumere potius, quàm Fidei & patientiæ exercitiis. *Def.* Habésne, cūr in hoc Mundo acquiescas? *Quer.* Nondum. *Con.* Sed nec Deus unquam sinat, ut in hoc vanitatis emporio quicquam nobis solidè satisfaciat, aut animum expleat: quin potius certi simus, omnia hīc vitium suum aliquod habere: sed quod vir bonus ac prudens se movet, declinat, evitat, aut certe ita admittit, ne simul animæ suæ vitium adferat. *Def.* Vivamus, dum vivimus. *Con.* Ita tamen, ne post hanc vitam ævitornū nobis moriendum sit.

VII.

Ciniflo, Agyrta, Philosophus.

Ciniflo. Desperare potuissem, nisi Chymicus essem. Nimis enim *Natura* sese subduxit diu, nimis elusit artifi-

artificia mea sæpè. Nunc, quod benè
 vertat, captivam tandem eam habet il-
 la Macrocosmi obstetricia *Fraternitas*,
 quam in vinculis suis intueri gestio.
Agyr. Quis ille *Carbonarius*? *Ciniflo.*
 Fallor, an etiam hic Naturæ aliquod
 deliciolum intueor? *Agyr.* Quò imus,
 ô bone? *Cin.* Si quidem pergamus,
 ad Beatitudinis regiam. *Agyr.* Atqui
 inde ego exeo. *Cin.* Tunc Regiam
 videris? *Agyr.* Ego non viderim, qui
 haud paucis septimanis *Fraternitati* il-
 li hospes & convictor adfui, quæ ex
 meris purisque Regibus constat? Vidi
 palatia plùs quàm Imperatoria, vidi
 gazas Cræsi majores: vidi, quid verò
 vidi? audiivi, inquam, Musicam planis-
 simè olympicam. *Cin.* Crediderim.
 Nam & mihi cùm duo nuper *Ordinis*
Fratres seniores adfuissent, & de *trans-*
mutatione metallorum, ac ipsissimo et-
 iam *Azoth* satis prolixè mecum contu-
 lissent, omnia visa sunt regia, Cæsa-
 rea: usq; aded *aurum* nihili faciunt: &
 massâ haud credibilis ponderis ad pe-
 des meos abjecerunt. *Agyr.* Nónne
 verò

Verò id aurum tuâ præsentia fabrefactum erat? *Cin.* Maximè, ac, quod magis mireris, ex nullo subjecto alio, nisi aëre, quem condensatum, & benedicto pulvere tinctum in orientale aurum transmutarunt, facturi vel integrum hypocaustum aureum, si admissem.

Agyr. Ferendum id erat. *Cin.* Haud

ædè pol, si sapimus. quis enim nos Magnatibus eripuisset, si res innotuisset?

Agyr. Potuissent iterum in aerem omnia resolvi. *Cin.* Nescistu, nos

aureum in minimis habere, neq; seridè indagare: sed delectari potius *Univer-*

sali aliqua *Magnesiâ*? *Agyr.* Apparet.

Nam rarissimè auro conspicuus es, fuligine semper, fabulis inseparabiliter.

Cin. Etam maledicis, sycophantæ?

Agyr. Sic decet hominem, qui societati illi magnificæ non displicet. *Phil.*

Egregium par! quod mendacijs vivit ipsum, & alios pascere satagit. Hem

tu Chymice, acquando fidem liberas?

Cin. Ut me cælum & terra amet, mente citius. *Phil.* Unde cembri, opinor.

Non te pudet, toties etiam juratum esse menti-

mentitum? non te pudet, tot jactantias reſorbere? *Cin.* Nunc demum illa, illa, illa Fraternitas dabit finem.

Phil. Fuit magis, quo omnino dignus es, qui & aetatem tuam, & nummos, & alienam credulitatem, denique omnem conscientiam concoquis. *Ag.*

Hic homo planè incredulus est. *Phil.*

Itane etiam tu superſtes, & nec pendes, qui naſo, quotquot curioſitatis aura delectantur, ſuſpendis? *Aggr.* Audiat

hæc anguſta fraternitas, & ulciſcatur!

Cin. Prodeataurea fraternitas, & indociles hos coarguat, ac convincat!

Phil. Hoc vos ſanè decet, ut, qui toties fumos vendidiſtis, Fraternitatis illius

Caminarij communi conſenſu eligamini.

V I I L

Mendicus, Impoſtor, Antimadverſens.

Mendicus. Bene ſit vobis, ubi ubi eſtis, *Rosecruciferi Fratres*, quorum beneficio minùs eſurio, & rariùs! Nam

Nam cùm jam nihil ultra esset, quod
 delicatiorum palato superest, *Fama*
 vestra, & *Famæ* continuatores acue-
 runt iterum ac irritarunt gustum. Nunc
Echo, Pandora, Clypeum, Fortalitium,
Silentium, Speculum, & quæ alia urbis
Utopia phantasinata sunt, apud filios
 disciplinæ, & arcanorum socios magnâ
 intromissionis facilitatem, susceptio-
 nis promptitudinem, alimentationis
 liberalitatem conciliant: quibus dum
 ego lepidarum recitationem & relatio-
 num condimenta addo, parum abest,
 quin in media mendicitate diteſcam.
Impo. Dum mundum peragro, *Rosi-*
crucigerorum sive coadiutor, sive nota-
rius, sive emissarius, sive conquistor, sive
quaſtor, nescio an plures viderim cre-
 dulos, an dubios, an obstinatos: usque
 aded orbis tripartitus est. *Men.* Sal-
 veto, vir optime, &, quod conſilio, in
 rebus tertij status non peregrine. *Impo.*
 Scin tu, cùm quo loquaris? *Men.* Viro
 aliquo quantivis precij. *Imp.* Hoc
 rectè quidem: sed memineris, esse *Phi-*
losophum, Philologum, Theologum, Theo-
sophum

sophum, Medicum, Chymicum, Eremitam, Fraternitatis invisibilis Coadjutorem, Antichristi hostem intractabilem, & quod ad rem maximè facit, etià Poetam. Men. Papæ, quàm itaque tibi & licet, & facile est fingere! Im. Non lubet joculari, cùm ad seria natus sim. Tibi hoc edico, ne quid temerè resistas. Friderico Barbarossæ ultimæ phalangis in terris Imperatori, jam ocreato, jam prænso, & ex Tyrolis abditis emergenti. Men. Cohorresco. Imp. Id magis dices, si mecū fuisses intuitus arma ex adamante, gladios ex carbunculo, omnia ferramenta ex auro. Men. Illè ne solus, an cum ipso alij quidam? Imp. Quidam, ais? imò mille myriades sub diversis Ducibus Caloro Burgundo, Balduino Flandro, Merlino Anglo, Danheusero, & innumeris alijs. Ani. Iræne nulla compita ab hac hominum fece immunia sunt? En alterum peracem, alterum mendacem. Men. Te ipsum optaveram, vt primùm inuisitatorum libellorum copia mihi: sed haud minimo facto est. Ani. Apage illas tuas

tuas nugas, quibus rectum ingenium,
velut tabaci fumo, opples. *Men.* Cave
hoc dixeris: nescis, à fraternitate aliqua
me habere? *Ani.* Illanc, sub cuius lar-
va, quisquis maculae bonos, ridere in-
tegros, fallere simplices, spargere te-
meraria non dubitat, prodire incipit?

Im. Perge, perge, sanctiss. Fraternitatis
innocentiam vindicare. *Ani.* Hoc tuum

erit, qui jam longo usu ex omni mate-
ria mendacium, quam ex luto ollam

Figulus, fingis facilis. *Imp.* O inju-
riam in pietatem meam! *Ani.* Eam

nempe quæ ex omnibus Religionibus
conflata, ex omnibus opinionibus cõ-

suta, ex omnibus vanitatibus congesta,
id unum ad paucissimas horas probat,

quod ventrem saturat: mox verò in o-
mnem maledicendi & calumniarum go-

nus resolvitur. *Imp.* Ab eo. *Ani.* Hoc
unum prudenter agis, quod uni loco

non diutius immoraris. *Mer.* Nec li-
bellos meos inspicias. *Ani.* Cùm

optimas horas pessimè per-
dere libuerit.

B

Hypocrita, Impius, Pœnitens.

H*ypocr.* Nescio, an unquam curiosiores fuerint homines, quàm hi nostri, qui omnia examinant, omnia introspiciunt, omnia evolvunt, ut vix posthac apud te habitare, & interniregni solus esse conscius possis. Præterea vitam usq; aded scrupulosè instituunt, ut vix ridere ulrà, edere vel bibere nobis sint permissuri, quasi ante nos nemo personam suam egerit, nemo frontem diduxerit. Sed videamus, quid denique hæc Catoniana *Fraternitas* allatura sit tetrici. *Imp.* Non sufficit ergo audire concionum invectivas, & forei morsus, tum exactorum nostrorū tribunitia verba, nisi etiā ordo aliquis novus nobis compedes moliatur, quæ ex orco ad subjugandam amplius terram emissum crediderim. *Hyp.* Mirum sanè non est, illos tuos incòpositos mores reprehensionē mereri, sed quod in piam etiam hilaritatem, in liberalē parsi-

parimoniam, in amicas lites, in honestam licentiam, in compositas relaxationes sibi iudicium sumit, & uno eodemque ore superiores & inferiores, religiosos & prophanos, literatos & illiteratos impetit, planè intolerabilis est.

Imp. Meo iudicio nec præconum verbi & legum, nec ducum doctina & morum indigemus, quibus tantum imperare hominibus volupe est, ut jam superaddere illos rigidos censores, insanum sit: quos si admittimus, perditum sumus. *Pæn.* Gratias tibi ago, Cle-

mentissime Deus, qui me quoquo modo officij mei admones: sed hem aliquos præsentis. *Hyp.* Næpe & tu intemperiem fraternitatis illius accusas.

Pæn. Rosæ Crucis inquis? *Hyp.* Illius certè. *Pæn.* Deb o illi nonnihil, quæ aliud agens morum inconcinnorum me admonuit. *Hyp.* quasi eius sit, nobis, quid deceat præscribere. *Pæn.*

Tibi sanè nemo hominum leges, quæ placeant dabit, cum ipse tibi numen sis. ipse tribunal, ipse veritatis puteus, alioquin nihilo cæteris melior: sed fude-

tior. Itaque meritò irasceris, quoties-
cunq; vel tenui sibilo conscientia tua
in apertum producitur. *Imp.* Ha, ha,
he. *Pæn.* Quid tu rides? *Imp.* Stoli-
ditatem vestram, qui, dum fingitis &
refingitis vitam vestram, consenescentis.

Pæn. Mihi id Deus det, ut quavis oc-
casione in melius muter, &, quæ malè
acta sunt, pudens, ac pœnitens post me
relinquam. *Hypoc.* Alia sunt, & alij,
qui hæc doceant. *Pæn.* Mihi tamen
id notabile erit, usque adedò vitiis vos
obsitos, ut qua parte fortasse optima
est, hæc, nî fallor, fictitia fraternitas
vobis displiceat.

X.

Scriptor, Lector, Mediator.

S*cript.* Non patiar, hanc fieri secu-
lo nostro injuriam, ut Magi aliqui
fratres Paracelsici universo, etiam po-
litissimo Mundo obloquantur. Atque
en pectinem mecum, en lixivium, qui-
bus purgavi sordida capita. *Lector.* Hic
ne ille polygraphus est, literatorû Ter-

minus, qui nemini cedit. *Script.* Superest, ut Mundus jam præana canat, ob devictos turbatores, libertatem restitutam, obq; firmatum denuo Philosophiæ Capitolium. *Leß.* Licerne te alloqui, Philosophorum disertissime? *Script.* Hoc est, quod volo, ut vivus & mortuus tecum colloquar. Sed quid nunc legis? *Leß.* Vah! quid aliud, quàm *ultima reformationis* delineationes & schemata, quæ nobis cum illa sapientissima fraternitas communicat? *Script.* Non prohibeo, hæc legas: *Si* tamen perspicilia mea naso adeptes, quæ te introducent ad huius manipuli penetralia. Videbis enim, esse Necromanticos, fanaticos, Münzerianos, Cabalistas, Chymicos, aliasque Reipub. pestes, quas mirum est, nemine prohibente, in media Imperij adyta audere proserpere. *Leß.* Adeone mali sunt, quos ego simplicissimos credidi? *Scr.* Lege hæc mea, & probabis sagacitatem, qua ex tenebris & latibulis suis ego eos extraxi. *Leß.* Jam dolet, imminutam apud me esse eorum autori-

ratem, qui me toties oblectaverant.

Med. Præfiscine! Scriptor adest. *Ser.* Jam tibi, opinor, innotuit, quod bellū cum scelerata gente animosè geram.

Med. Nescio quā animosè: cum nec hostem, nec aduersarium habeas, quā te ipsum: est tamen sui victoria maxima.

Scrip. Non tibi probantur meæ conjecturæ? *Med.* Quid agam, cum

neminem fratrem vel audiam, vel videam, vel olfaciam, qui accusationibus tuis conveniat.

Scrip. Itāne sordet tibi eruditio mea? *Med.* Non ædepol; sed miseret in chimæris & Non-Entibus per tot Andabatarum ictus esse fatigatam.

Scrip. Quid si prodeant? *Med.* Quid si non prodeant?

Scrip. Quid si mussitent? *Med.* Quid si nuspian sint? *Scrip.* Tum ego ringar.

Med. At ego ridebo, præstat igitur inter ancipitia suspendere iudiciū, quā cum famæ periculo præcipitare.

Scrip. Dedi stimulos, qui vel mortuos excitent. *Leæ.* Mihi interim iucundum est, vestris altercationibus assidere.

Med. Cave tamen ita legas, ut te ex bone-

bonorum numero ipse releges.

X I.

Otiosus, Laboriosus, Artifex.

O*tiosus.* Vix patior moram, dum Nundinæ adveniant, ut, quid insoliti nobis illa fraternitas parturiverit, resciscam. Nec enim, scio, silebunt toties vocati suppliciter, toties etiam provocati contumeliosè. *Lab.* Heu vitam longam, & artem laboriosam, cuicunque hoc meo exemplo vivendum est. Nam ut vitam extraham, quid non corpori imponendum? quid non vitalitatis atterendum? Ubi sunt verò illi hiatores, & promissores, qui sine fatigatione modò non montes transferunt, & convalles complanant? *Otios.* Quid audio? etiam huic homini fraternitas innotuit? Heus, bone, vir, ecquid fers novi? *Lab.* Id quidem vos otiosos scire par est, quorum laborare est otiosi: quorum otium labor est. *Or.* Nunquid verò fraternitas artificiosa tibi audita est? *Lab.* Fuere aliqui nu-

per nobiscum, qui immane quos? homines descriperunt. *Oriof.* Scilicet volatiles, natales, incombustibiles, incomprehensibiles, præter ea, quæ in hominibus summa esse possunt. *Lab.* Ita per Mercurium! nunc dolet nuspiam illos patere, ut laborem mihi minuant, vel augeant vires. Ajunt enim, posse, quot velint, virorum vires uni infundere. *Oriof.* O felix seculum, quod hominem propetmodum humanitate eximit, & in orbis terreni imperium restituit! sed quam capeffimus viam, ut admittamur? *Art.* Placet hæc ætas, quæ omnes artes, mirum quantum, expolit, & ut mediæ sæculi sordes excussit, ita ad priscum ævum semper propius appropinquat. *Oriof.* Quam exoptatè in hunc artificem incidimus, cui nullo dubio jam cum illa fraternitate aliquid commune est! *Art.* Quid tu vigilans stertis? *Oriof.* Jam paratus sum! manus dare, si ad artium illud Roscricianum centrum conducas. *Art.* Male sic illis languidis & enervatis manibus, quibus non nisi ineptias, contra-

recta-

tractare libet. *Lab.* At meas callosas non aspernaberis. *Art.* Utinam laboris pertinaciam cum ingenij indagine conjungeres, & oculis sursum etiam, non semper deorsum utereris, satis tibi splendidum & varium hoc artium amphitheatrum appareret, neq; opus foret Amadisianas structuras expetere! *Oriof.* Durus es, qui spem auream abscindis. *Lab.* Et ad sudores iterum remittis. *Art.* Sic dabitur, si quisquam fabulas audire, quàm rationis humanæ opera, & Naturæ facilem conversationem experiri maluerit.

XII.

Facilis, Difficilis, Tolerans.

F*acil.* Ain' verò, omnes hosce fratres dignos suspendio? *Diff.* Etiam rotis, flammis, fluminibus dæberi. *Facil.* Quid autem in Repub. turbant? *Diff.* Propemodum omnia. Nam Fidei nostræ fundamenta impetunt. Magistratus auctoritatem convellunt, venditorum famæ pessundant.

consuetudines probatissimas tollunt: & quid non sunt aggressi? *Fac.* Equidem ex Musca Elephantem facis. Nec enim ego eiusmodi, vel per maximas consequentias, reperio. Potius crediderim, voluisse aliqua nostra in dubiis vocare non seriò, sed disputandi & conferendi gratiâ. *Diffic.* Nolim ego his disputationibus locum dari, quæ diu diu propè hominum partem occuparunt, ut à seditione parùm absimus.

Facil. Bona verba quæso. Quis enim tibi credat, rem in tanto periculo versari, cum nusquam vel minæ appareant: se d' satis hab. ant, semel se mundo obtulisse, fortasse non comparituri, si audiant id tibi tantopere displicere? *Diff.*

O unus saltem illorum in manus mihi detur, docerem, quid esset, Antiquitatis decus impetere! *Facil.* At ego talem aliquem maximo honore afficerem, & reformandis ædibus meis religiosissimè adhiberem. *Toler.* Quàm sumus, bone Deus, dispares! eni lupus cum agno, morosus cum facili, ecquid vobis satis inter vos convenit? *Fac.* Sic

ut

ut semper. *Diffic.* Quis non ex-
 descat, hodie licere, quod omni ævo
 fuit illicitum, scilicet omnes status hu-
 manæ vitæ in dubium vocare. *Facil.*
 Hic homo mitissimos Fratres de Cruce
 rosea metuit. *Toler.* Quæ nostra in-
 eptia est, veram liberatam nostrâ spon-
 te perdere, dein metuere vincula, & ijs
 succensere! *Diffic.* Quid hoc est? *Tol.*
 Hoc nempe, quod hoc fraternitatis fi-
 gmentum primò animo intrōmittis,
 dein cum ipso furiosè decertas: quo
 utroque potuisses abstinere facilimè,
 vel sanè iram differre, dum certius ali-
 quid ea de re constet. Atque ita appa-
 ret, maximum rebus inesse pondus, si
 animum occupent, levissimas è contrà
 & tolerabiles admodum esse, si foris
 corpus tantum ambient. Mihi certè
 quæ alijs magnæ molis creduntur, exi-
 lia videntur: quæ alios deprimunt, vix
 humeros stringunt. *Facil.* Nunc mi-
 hi magis placeo, qui minùs in hac vita
 angor. *Toler.* Sed noli oblivisci, con-
 similis erroris esse, rebus leviculis de-
 lectari, ac ijsdem onerari, cum id demò

fortissimi hominis sit, rerum humanarum, quæ nunquam desunt pondera libertatis Christianæ machinis elevare, & robori corporis animæ artem addere.

XIII.

Admirator, Contemptor, Aestimator.

Admirator. Homo homini quantum præstet, nunc demum intelligo, cum stupenda illuminatissima Fratritutis opuscula lego, quæ, ut ille nihil se scire professus est, ita hanc nihil nescire palam evincunt: usque ad eod hominum & priscæ & novitiæ dotes in unum collegium confluisse videntur, & humanitati quinta essentia extracta. *Contempt.* Nunquam ne desines admirari stolidissimam tuam fraternitatem, quæ tot monstra, tot absurda, tot ridicula etiam habet, quot verba, ut ne vigilantem quidem scripsisse opinor: sed somniator, & aliquem sibi & aliis illudentem? quæ narrationis con-

confusio : quæ frequens contradictio?
 quæ dissolutio est, ut omnino pateat so-
 ciæ tatis ineptia? *Admirat.* Hæc tu pro
 captu tuo: ego autem accuratius intrō-
 spicio, & spiritum sublimiorem olfa-
 cio, qui sub his involucris mysteria
 maxima cōtinet, & artium complexus
 inusitato modo proponat. *Con.* Ju-
 rarim, ne ipsos quidem scriptores se-
 met intellexisse, ne dum gustasse ali-
 quid in abstrusioribus rebus solidi, mi-
 nimè verò id, quod tu divinaris, vo-
 luisse. *Aestimât.* Quò magis in hanc
 fraternitatē inquirō, eò mihi lusus vi-
 detur artificiosior. Habere enim nescio
 quàm epitomen humanorum deside-
 riorum, quòd erectioribus ingeniis sa-
 livam moveat ea impetrandi, in quibus
 jam dudum defudatur. Et verisimi-
 le est, ingeniorum concursu, sive socie-
 tate, si ea ex selectissimis & perspicu-
 cissimis constet, aliquid tale posse ex-
 hiberi, quod captum nostrum superet.
 Talem verò jam esse, nondum mihi
 persuaserunt, tum quia nimis vel te-
 meraria, vel humilia etiam proferunt.

Admirat. Qui fit, amice, quod ægrè te fraternitati subijcis, cui tamen minus iniquus es? *Aestim.* Quia confictam suspicor, nec nisi ab impudentissimis histrionibus continuatam. *Ad.* Quì possit res tam speciosa, tam etiam cordata fingi? *Aestim.* Quid ni? si ideam qualemcunque credas literariæ alicuius societatis, quæ dotes suas conferat, & artes hinc inde per orbem dispersas colligat. *Admir.* Nihil agis: usque aded me profunda horum eruditio abripit. *Aestim.* Te utique crediderim, at verè eruditos nō item. *Con.* Eant in malam rem, quotquot usitata dedignantur. *Aestim.* Hic morbus tuus est, non iudicium: Mihi verò placeat ingeniorum rariorum lusus etiam introspicere, & dijudicare, quæ rarè ita nugantur, ut nullos seriij conceptus aculeos nobis relinquunt.

XIII.

XIV.

Credulus, Suspica, Examiner.

C*redulus* Jacta est alea. Obtuli me Fratribus amplissimis, illuminatissimisque, verè amicis Dei, possessoribus Mundi, æmulis Naturæ. Audiant, ô audiant humilimas meas preces, & in eximium beatissimæ societatis circulum devotissimum clientem admittant! *Suspica.* Hem Roscruianismi Canditate meritissime, nondum, nondumne ex Olympo literas admissorias habes? *Credulus.* Etiam turides, omnium qui vivunt tuæ opinionis pertinacissime! Sed memento, dum spes superest, satis esse homini ad felicitatem aspiranti. *Suspica.* Vah quàm suspicor, preces tuas risui fore, spem inanem, indignationem certissimam! quid enim te ferant, quos ajunt non nisi optimates terræ suscipere? *Cr.* Et tales quidem ij sunt, qui virtutem, artes, pietatem, cujuscunque sint ordinis

dinis, colunt. Tales passim alij auditi,
 & inscripti sunt: talem ego me candi-
 dissimis literis prorsus profiteor. *Suspi.* Quae-
 so te, quis tibi fiduciam dedit, ut nun-
 quam visam, nunquam satis auditam,
 nedum exploratam societatem divinis
 propemodum titulis, & summis elogiis
 ornare, supremam scientiam, perfe-
 ctissimos mores, coelicam conspira-
 tionem ei liberalissimè & cumulatissi-
 mè tribueres, cum nondum in propa-
 gulo sit, quid ea medelae, aut sciētiae ex-
 cellentioris rebus nostris attulerit? Fa-
 cile quippe est infinitam scientiam ja-
 ctare: rariorem verò aliquam probare
 difficilius est, quàm mihi animadver-
 tisse videris. *Cred.* Secutus sum in eo
 iudicium eruditorum aliquot, qui non
 erubuerunt suam agnoscere imperi-
 tiam, nec dubitarunt illorum fratrum
 inauditam extollere sapientiam. *Exp.*
 Si bene olfacio, Rosicrucianum quid
 odoror. *Suspic.* Nihil aberras. nam
 his habes hominem oculis sursum ele-
 vatis, manibus expansis, evolaturum
 scilicet, si quis det signum. *Exam.* Noli
 mihi

mihi conculare optimum virū, quem
 vanitatis humanæ tædium, & tot rerū
 humanarum elusiones abiturientem
 fecerunt. Ego enim spero rebus non
 ex voto succedentibus facile ad patien-
 tiam rediturum: interim commendē-
 mus in eo mali nauseam, melioris ap-
 petitum, nec lividis suspicionibus inte-
 gritatem eius oneremus. *Cred.* Spa-
 rare liceat. *Susp.* Ut vinculis his
 exemptus omnifariā licentiā exorbi-
 tes. *Exam.* Itāne felix suspicionibus
 es, ut non in singulos dies habeas, quod
 revoces, quod immutes, quod tibi ex-
 probres ipse. Sed bene habet, cum su-
 spicionibus nemini nisi tibi æquemo-
 lestus & importunus sis. Interim cre-
 dulos monebimus, ne quid, cujus pœ-
 nitere vel pudere aliquando possit, sine
 maturo & diuturno examine admit-
 tant.

X V.

Audiens, Videns, Credens.

A *Vdiens.* Jam fatis opinor ad fi-
 dem esse poterat, tam constante
 & stre-

& strepera fama de Fraternitate illa mirifica admoneri: sed quod tu, cui diffidere non licet, ipse Fratrum aliquē vidiſti, & allocutus es, id quomodo poſthac inter homines dubium eſſe poterit? *Vid.* Ego verò his oculis meis Wezſlariz vidi, cōtuli cū homine, obſtupui? *Aud.* Non deſunt etiā alij, qui hitorias conſimiles adferunt: ſed tu mihi inſtar omnium eris. *Vid.* Teſtor, & ubique teſtabor, rem ita ſe habere, ad fuiſſe Medicū, mira feciſſe, linguas calluiſſe, deniq; ſemet Fratrem huius ordinis eſſe profeſſum. *Aud.* Quid nunc reſpondebunt, qui hactenus rem ut inanem neglexerunt? *Vid.* Ipiſi viderint: mihi certē anima prope extra me raptā eſt. *Audiens.* Super eſt, ut diligentius eorū ſcripta audiamus, penſitemusque: at mihi neſcio quā aliquot infulſi libelli diſplicent, velut maniſeſtiſſimē ſuppoſitiij. *Vid.* Certē illius eruditionem, quem ego vidi, nihil redolent: imò ſcurriliter potiùs & cœlo & terrā, ac innoxiiſ aliquibus abutuntur, cætera ſupra modum bilioſi. *Aud.* Quid autem

autem suades, ut de omni negotio illorum certius aliquid cognoscam? *Vid.* Terram obambulato, si fortè in aliquè fratrem incidas. Nam si eo, ut fertur, numero sunt, vix angulus orbis absque fraterculo erit, si non fratre. *Credens.* Certè is ipse est, quem fama est vidisse Rosicrucianum aliquem. Salve, ô beate! *Vid.* Ridesne? *Cred.* Quis te rideat, qui cum Thoma vidisti, & tetigisti? *Vid.* Annè verò ab incredulitate tua liber es? *Cred.* Nondum equidem. est enim ea Thomæ densior, scilicet cui vix decem visiones, ne dum una atque dubia apparitio, suffecerint. *Vid.* De me dubitas? *Cred.* Ita: an non ludibrio aliquo deceptus sis: cæterum integritati nihil derogo *Vid.* Quî possim vigilans, præsens, intentus. *Cred.* Varia sunt Satanz artes, varia etiam Naturæ ludibria, varia artificum & histrionum dexteritas: ego tamen nihil pronuncio, quæ arte vel dexteritate morbus depulsus sit. Hoc unum metuo, non satis hunc casum esse, ad a-struendam illam occultissimam fraternitatem.

nitatem. *Vid.* O lapideam incredulitatem ! *Cred.* Potius Christianam Fidem, quæ nec revelationibus, nec recitationibus, sati ficit: sed consensu & testimonio S. Spiritus constat: unde nemini, quantumvis specioso, nisi Deo monitore, se concredit, donec palam, & in clara luce constet, rem, quæ offertur, aut qua invitamur, ad beatam veritatis concordiam infallibiliter conducere. *Vid.* Credisne, an non credis? *Aud.* Ego hæsito. *Cred.* At ego nemini, nisi verbo Dei, me credere, ingenuè profiteor.

XVI.

Deformator, Reformator, Informator.

Deform. Qui res omnes ex præscripto & legibus administrant, næ illi mihi nimis abjecti sunt & humiles quin potius vivimus, ut temporibus indulgeamus, & quam in partem illud inclinat, ibi incumbamus; frustra erimur, nec nisi nosmet ipsos de-

mergi-

mergimus. Hoc est, quòd hujus seculi moribus me adapto, parùm sollicitus, quid ante me actum, quid post me agendum sit. Exuitur Ecclesia hodie: amovebo & ego laciniam. Dissolvitur Politia: amovebo & ego vinculum. Conturbantur mores: movebo & ego camarinam, expellitur virtus germanas promovebo & ego discessuram: idque planè Fraternitatis illius reformatricis securus. *Refer.* Hic ille est factionis pestilentissimæ primarium membrum, quæ Saluti Publicæ, superiorum conscientiæ, inferiorum fidelitati, prudentum solitudini, fortium robori, religiosorum puritati, eruditorum sapientiæ, optimorum meritis, ingeniosorum patrocínio insidiatur, & quocunq; potest loco, detrahit: è contrà tyrannidi, Hypocrisi, & Sophisticæ fores pandit, ut jã prope modum nesciamus, quid credamus, cui pareamus, quo ducamur, & maximis suspiriis ad supremam illam orbis Reformationem aspiremus, cujus spem per amplam Fraternitas augustissima fecit: nòdum verò opus ipsum.

exhi.

exhibuit. *Inform.* Beatam Rempub:
 quæ nec privato quorundam commo-
 do corrumpitur cum posteritatis inju-
 ria, nec cerebroforum ratiocinatiuncu-
 lis subinde periclitari cogitur cū præ-
 sentium exagitatione: sed singulis boni
 publici curam insinuat & comm. ndat,
 ac majorum experimentis innititur!

Deform. Quid tu mihi obgannis? ut
 clericos v. l. tros, scribas, cerdones, &
 eiusmodi bruchos potius audiamus,
 quàm Divin. genus. *Reform.* Itane

nemo cordatus superest, qui hanc lin-
 guæ petulantiam, frontisquæ audaciam
 coerceat? *Inform.* Falleris, quisquis

torrentis impetum obstruere conaris:

hoc p. cius meditemur, quàm moram ali-

quam in tuto feramus, dùm hæc pa-

rum duratura aqua se effundat. Interea

auditores, civ. s, liberos, & discipulos

nostros ita informemus, ut Divina ju-

dicia, quæ vel temerariæ corruptioni,

vel intemp. tivæ emendationi, id est,

vitiosæ & deformationi & reformatio-

ni irrogari solent, animadvertant, ve-

nerentur, & in maximas sive axi. omata

hujus

Injuria Mundi convertant. *Defor.* Vapulatu, ego feriam: uter citius fatigabitur? *Infor.* Vidi tamen nonnunquam percussorum baculos opinione citius confractos. *Refor.* Non patiar impune mihi injuriam fieri. *Infor.* At ego rem omnem ad posteritatem integre deferam, quæ finito servitutis tempore, & restituta libertate habebit, ni fallor, informationi gratias.

XVII.

Sciurus, Barbarus, Sapiens.

S*ciurus.* Quam iniquè nobiscum agit hucusq; Philosophia, quæ corticem nobiscum communicavit, nucleum abscondidit: nam quæ verioris sapientiæ sunt, ea nos omnia latuerunt, scilicet Spirituum commercium, Naturæ concentus, signatura rerum, Cabbala linguarum, Anatomia creaturarum, opera constellationum, medicina characteristica: & infinita alia, quæ admiranda nostra Fraternitas nobis reduxit, & ab injuria vindicavit.

Barb.

Barb. Satis, opinor, affligitur Mundus Cicerone, Aristotele, Galeno, Justiniano: nec opus est Mauris, & Arabibus nugatoribus: atq; utinam nec Reuchlinum, nec Erasmus Germania nostra unquam vidisset! haberemus utique sub antiqua simplicitate & rectitudine melius, tutius, expeditius. *Sap.* Vaccam oportet fuisse matrem tuam: ita mugis, hec potius decebat precari, ut, quæ inchoata est ab iis, literatura perficiatur, & fastigium suum impetret. quæ enim nobis d. sunt, vel unica fraternitatis *Fama* tibi dixerit. *Barb.* Si quid precibus meis daretur, exorarem utiq; rei literariæ interitum, quæ tot nobis labores, tot etiam capitis rationes invexit, ut sub librorum mole deficiamus. *Sciol.* Ad haram, ad haram: neque enim aliter, quàm fœno pascendus es. *Sap.* Enimvero suos etiam ortus, suosque occasus habent literæ: nam quæ ante seculum renatæ sunt, nescio quàm senescunt, ut jam prope modum delirent. cuius culpam curiosis aliquot debemus; quæ non contenti solidâ aliquâ

quæ eruditione, volatile quid affectant.
Qui moribus religiosos juxta ac prophanos invasit, ut nescio quàm occultam, lubricam, allegoricam, mysticam, abstractam, harmonicam literaturam affectent, nihil minùs tamé, quàm priscos illos Heroas assequantur. *Sciol.* Si rectè audiui, de literis tibi sermo est. *Sa.* Certè & de literarum corruptoribus, quorum in numerum, est, cur te recenseam. *Sciol.* Corruptorum verò, dum literarū augmenta ut qui maximè appeto, ac procuro? *Sap.* Sanè: verum eā viā, quæ certissimis laqueis, & inevitabilibus tenebris eā involuit. nam quæ tibi occultior philosophia est, ea mihi etiam specus & antrum infernale creditur. *Barb.* Vah quàm literati ipsi sese excolunt, & solantur! *Sa.* Per te nunquā stabit, quo minùs religionis caligo, politiæ tenebræ, historiarū fumi, artiū fuligo, morū nebulæ reducantur, qui in rem preciosissimā, literaturam, es injurius. *Scio.* Hem nihil ne novī habes de *Roseis fratribus*? *Sa.* Hoc habeo, nihil potuisse tui similibus prodire aptius,

C

30
nihil etiam ad hebetandū illud glorio-
sulū acumen, certius & convenientius.

XVIII.

Aeger, Sanus, Medicus.

Aeger. O mi Deus, quā vana est
Medicinę jactantia, quā teme-
rarię artis pollicitationes, ut quę tot
annis me doloribus meis relinquunt,
neque vel mitigationem, quam undiq;
spondent, adferunt! Itaq; dum undiq;
anhelo, spes aliqua ex *Fraternitatis* il-
lius nova panacea affulget: sed quam
locus vël sedes ipsius incognita diffici-
lem reddit: non parcam tamen sumpti-
bus, dum aliquid certius & salubrius
impetrem. *San.* Facit molestissimus
tuus morbus, ut vel pręsente sanita-
te trepidem, & Fratres illos conqui-
ram, quorum in manu tam sanitas est,
quā longęvitas, si subscriptionibus
credimus: miror tamen duritiem ho-
minū, in ea pręsertim Christianę cha-
ritatis jactantiā, qua medicinam suam
non dicam promiscuę turbare, sed sele-
ctissimis hominū invident, nec multis
etiam

etiam singultibus vocati, comparent.
Aeger. Ajunt habere sua oracula, quæ
moneant, quibus opem debeant, vel
negare possint: dein temporis maturi-
tatem nondum adesse, sive silentij sacri
finem. interim ego crucior. *Sa.* Quid
autem dicemus, habere ipsos talia ex
relatione, an aliqua humanâ indagine
impetrasse? quodd si enim à Deo habent,
licebit & nobis orare: sin industriâ si â,
quid itidē in nobis prohibet, idem ten-
tare? *Aeg.* Ah noli mihi ea tentamina
in mentem revocare, quibus ego cor-
pusculum meum hocce substravi! atq;
heu nostrum Medicum! *Med.* Benè sit
tibi! *Aeg.* Utinam! utinam etiam per
te liceat esse! *Med.* Crede mihi, si meo
imperio res ageretur, jam dudum abe-
gissim morbum: sed humani corpu-
sculi maior est infelicitas. quàm quæ
arte aliqua terrenâ corrigi, vel mitigari
etiam interdū possit. Maius enim pec-
catum, & virulentius venenū est, quàm
quod pharmacis cedat: mortisq; impe-
rium fortius, quàm cui manus medica
resistat. Itaque non nisi sub Deo natu-

ram adhibemus, quæ uti & ipsa servit
 ita voluntatem Dei ac consensum ex-
 pectat, atque exequitur, dissentienti ce-
 dit. *Aeg.* Hæc tria effugia sunt, ne quid
 simile Rosicrucianis exhibere cogaris.
Med. Ejice per Deum hanc animo ine-
 priam, ut credas his terris datam medi-
 cinam, quæ imperante etiamnum pec-
 cato, & irritato quotidie Deo, tum irra-
 tionabili hominum vita, denique se-
 nescente Mundo mortalium genus de-
 bitis pœnis, & sententiâ Dei eximat,
 & in voluptuarium aliquem paradisum
 restituat, cùm ne sub flagellis quidem
 simus tractabiles. *San.* Quid agimus?
Med. Tu sanitatem tuam sobriè curato:
 ille morbum sanis consilijs mitigaverit.

XIX.

Vagans, Desiderans, Expectans.

Vag. Quò nunc eam? Fui Franco-
 furti, fui Lucernæ, fui Amstero-
 dami, fui Lipsiæ, fui Rostochij, & quo-
 cunq; jussus sum ire, nec id hominum
 genus fortunatum reperi. *Desid.* Su-
 persunt itaque ipsæ Fortunatæ Insulæ,
 vel

vel, quod tutius est, Fessa, Damcar, atque ea omnino loca, ubi enatum est hoc miraculum. *Vag.* Hæc facilius dicuntur ac citius, quàm fiunt. quid enim si in proximo sint, nolint tamen videri? quid si videri possint, nolint tamen cognosci? quid si cogniti etiam evanescant, & dispareant? ego cum vitæ periculo trans mare curram? *Desi.* Quod si mica humanitatis ijs inest, non patientur tot labores, itinera, desideriaque esse frustrata, ne dum nostris capitibus noxia. Certum est autem huic negotio immori. *Vag.* Hæc me una molestia propemodum enecat, quod passim iniquos, passim duros fraternitati, quàm plurimos verò eius contemptores & neglectores reperio, ut jam penè sordidum ac infame, imò & periculosum sit eæ inquirere. Dum igitur mussito, dum alij ambigüe respondent, dū aliqui etiam falsè rident, perit tempus, deteruntur calcei, diffluunt nummi, crescit hæsitatio. *Exp.* Quem ego hunc hominem dicam? mirum, nī erraticis illis stellis sit, quæ paupertatis

irregulares periodos faciunt. *Vag.* Salutem tibi precor. *Expe.* Tibi sanitatē. *Vag.* Et felicem motum. *Expect.* Ac debitam quietem. *Vag.* Nihil apud vos rari, miri, cari? *Exp.* Certē. Vir sapiens, rarus: vir pius mirus: vir bonus, carus. *Vag.* Non hoc volo: sed annē hęc terra nullos alat Heroas? *Expe.* Si jactantię credimus, plurimos. *Vag.* Non me capis. Non inter vos aliquis Naturę Magister est? *Exp.* Quid nī sit, qui Deum credimus? *Vag.* Nondū mihi accedis. Estnē vobis insolitus aliquis artifex? *E.* Utiq; , ut qui nuper ex fimo fecit aurū. *Vag.* Hem quid ais? hem! *Exp.* Quasi id tuis agricolis incognitum sit. *Vag.* Illudis: sed aurē, quęso, porrige: *Nihilne Crucirofiani inter vos est?* *Expect.* Vah delirum caput, sive potius miseros pedes! qui huic indagationi & conquisitioni serviunt. *Vag.* Nihil tu impendes negotio tam necessario, tam maximi fœnotis? Nam si semel impetravero, quod volo, omnis labor, omnis fatigatio abunde adæquata sunt. *Exp.* Non verò ei⁹ es patientiæ, ut domi confideas,

deas, illosque expectes fratres: sed occurrendum ijs est, etiam eâ viâ, qua fortasse minùs adventuri sunt. *Vag.* Videant meam promptitudinem, & æstiment. *Exp.* Infelicem equidem tuam sortem, qua in terra circumageris, ut ne tibi servias ipsi, nec in rem communem aliquid conferas. *Vag.* Id fiet, cùm metam attigero. *Expect.* Eam scilicet, quæ in circulo est, atq; ibi incipit, ubi desinit.

XX

*Atheus, Superstitiosus,
Christianus.*

A *Theus.* Enimverò terriculamentorum nobis satis fecit Religio, quæ fascino veluti homines, quoquo vult, trahit, ut jam parùm opus habeamus Rosaceis illis fratribus, quî novas fabulas adferunt. *Superst.* Semper mihi ea spes animo sedit, fore, ut iterum redeamus ad illam virtutem miraculosam, quæ hoc tempore defecisse visa est. hanc si nobis restituant, uti palàm exempla in medio sunt, poenitebit te,

quod scio, petulantia tua, vel temeritatis, qua omnem religionis reverentiam elevas. *Ath.* Quin imò laudo tuam meticulositatem, qua unius speciosi commenti horrore ad quodvis servitium adigeris, ita ut vel pictū cœlum omni cultu ambias, pictumque infernum quovis lytro effugias. *Superst.* Ecquis verò eius sit impudentiæ, cum viderit Naturam superari, & è cœlo quasi res sacras & stupendas demitti, fortuitum aliquid & planè humanum dicere ausit? quod quia in fratribus hinc frequentissimum est, quis non colat & veneretur eos, quos constat creaturis omnibus dominari, vires possidere naturales & præternaturales omnes, amicos bonorum, hostes malorum spirituum esse, atque revera hominis in terra Monarchiam occupasse? *Ath.* Quàm tu suaviter nugaris, velut ex Elysij campis cum Ænea, aut è Paradiso cum Mahomete reversus! *Christ.* Quid huic homini cum Mahomete rei est? *Superst.* Placet adventus tuus, ut huic mecum impietatem in Sanctos

Rose-

Rosecrucios exprobrēs. *Christ.* Appage mihi Sanctos novos crees, qui vix Pontificios illos relegavimus. *Ath.* Ha ha he? habes, quod voluisti? *Chr.* Non minus tamen verè sanctos in cœlis honorabimus, & vitâ nostrâ, quantum licebit, æmulabimur. *Ath.* Ergo aliqui tibi Sanctuli supersunt? *Chr.* Ac ille Sanctus Sanctorum maximè, qui cor tuū & subinde ferit, & oculos tuos stringit, & conscientiam pungit, quicquid dissimules, aliquando hoc impurum os comminuturus. *Ath.* Valde minaris. *Chr.* Imò cœlum & terra minas suas contra te habent, quas nō effugies, nisi resipiscas. *Ath.* Mirum, nī frater Rosecrucianus sis, cœlorū terrarumq; conscius & particeps. *Chr.* Valeant illæ nugæ, & quicquid à Dei Verbo ad curiositatis ambages abducit. *Sup.* Imò hoc verbū urgent, & divino planè modo explicant. *Chr.* Nihil huius rei nisi mera jactantia lucē vidit, dum interea varij & diuersi histriones maximâ temeritate & religioni, & rei Christianæ monstruosissimâ pietate, verius impie-

tate certissimâ illudunt. *Su.* Weigelianos tu intelligis. *Christ.* Viderint, quicunq; ecstases, separationes, abstractionesq; somniant, qui miris phrasibus omnes Fidei articulos turbant, qui horrendas opiniones sine ullo Dei testimonio obtrudant, qui è centro ad omnes scientias se egredi jactitant, qui in omnes bonos & fideles Dei sunt maledici, quomodo suæ primum conscientia, dein Dei judicio satisfaciant.

X X I.

Decoctor, Avarus, Frugalis.

D*Ecoct.* Jam exaruerat voluptatû mearû fons, & lurida illa ossa q; pauperies, cumq; pauperie infamia, cumq; infamialabor, cumq; labore dolor, & quæ alij maleferiati comites ingratißima quæque minitati fuerant, & ecce! euge Frâtres opulentissimi adveniunt; quibus exiguum est, me in integrum restituere. *Avar.* Tuncne ausis fratrum expectare opem, quos ne Deus quidem siverit tam pertuso & diffuente dolio quicquam infundere?

dere? Ego verò qui rei domesticæ angustia coarctatus perenni labore meâ infelicitatem sustinui, & reculas aliquas contra fortunæ iram vel perfidiam collegi, magna confidentia Fratres expecto, qui parsimoniam meâ feliciter aliquando asparent. *Dec.* Nunquam inclementius egerint, quàm si quicquam opibus tuis addant. quò enim plus habebis, eò indigebis amplius, eò esuries sitiesque amplius, eò premeris & cruciaberis amplius, eò te abscondes ab omni hominum usu & jucunditate profundius. Ego verò, qui universitate hominum me natum credo, id ago, ne quid unquam in manus incidat meas, quod non Reipublicæ sit vel fiat commune: unde amicorum & sociorum maiores mihi turmæ sunt, quàm tibi domestici. *Frug.* Omen esse dixero, quod simul in prodigium & tenacem incido. *Decoët.* Evax, commilito, quòimus, ut bibamus? *Fr.* Ergone nummus tibi superest? *Dec.* Integri thesauri. Præterquam enim quod prædictum mihi est, fore, ut hu-

ius Euclionis bona omnia mihi cedant. *Avar.* Patibulum, laqueus, corvi. *Dec.* Fraternitas illa Crassi, Cræsi, Chryseæ spem certam fecit aliquot talentorum vel minarum, vel unciarū optimi probatissimi auri. *Frug.* Varius es, ut minus de tuâ futurâ opulentiâ sperem? quin potius relegatâ tuâ perfusione id impetras quòd te convenienter nutriat, decenter vestiat? *Decoct.* Laborando? quod nolim. *Frug.* Orando, laborando, conservando, partiendo, ornando. *Decoct.* Nunquam in hoc ludo sum edoctus. *Avar.* Quin tu hunc desperatum negligis? *Frug.* Nescio, uter è vobis deterior, tu certè videris infelicior. *Avar.* Ego, qui res meas ago, atque augeo? *Frug.* Ita tamen, ut semper egeas, etiam conscientiam, & bonâ mente. *Decoct.* Bibamus. *Frug.* Vivamus. *Avar.* Habeamus. *Frug.* Certè ut ille nunquam vult vivere, ita hic nunquam mori. *Decoct.* Vivam, cum Fraternitatis convictor ero. *Avar.* At ego eorum liberalitate opes meas termino. *Frug.* O Insanos, qui ab ullo
alio

alio homine dubij expectatis, quod à vobis certissimè impetraretis. nam sub frugalitate nihil vitæ compositæ deesset, nihil superesset etiā luxuriæ, quàm vobis suadebunt illi fratres vestri, si frugi sunt.

XXII.

Assentiens, Philantus, Contentus.

A*ssent.* Quàm unquam referemus satis dignā gratiam ijs, quorū instructione oculos in hoc theatro mundi circumferimus eruditos, rationabiles, methodicos, ut sciamus & dijudicemus, quicquid in his terris nobis voluerit Deus conceditū. *Phil.* Si quid ego debeo, Naturæ debeo, quæ sine alio magistro me ad sua penetralia indolis felicitate & sagacitate intromisit. Nā cū se altius semper ferret, aut profundius demergeret etiam meū ingeniū, quàm pedagogorū hebetudo viā facere posset, factū esse opinor, ut Fraternitati illi placuerim, quæ & humanissimis literis me ad se invitat, & arcanorum omniū

communicationem sponte offert. *Aff.*
Itane tu credis, superesse abstrusius ali-
quid; magisve reconditum, quàm Præ-
ceptores nostri eruerunt? *Philau.* Vah
simplicem hominē! qui nescis, quàm
illi homunciones supremum tantum
corticem sepultæ veritatis dilexerint:
nobis verò, ad hanc seculi felicitatem
natis ipsas fibras & medullam omniū
artium disciplinarumq; ressecandas &
introspectendam reliquerint. cuius rei
exemplum septem nova mundi mira-
cula habes, quantū intersit cælum ter-
ræ jungere, ut incredibilia perpetren-
tur. *Con.* Omnes morbos si non sana-
biles, certè tolerabiles præ philautia
crediderim, quæ vnà minùs medici-
nam patitur, quàm phrenitis: sibi verò
relieta omnia obiecta & subiecta infi-
cit, & maximam stragem. Sed hem ne
quid in propinquo sit. *Phil.* Jam dudū
Mundi nostri errores & incommoda
consignaverā, & media ipse meditatus
erā rebus accommoda, etiam antequā
fraternitatis fama exaudita est: nunc
tamen nihil impedio, etiā suam senten-
tiam

tiam aperiant, quâ præfagium non multum à mea mente abfuturâ, ut quæ eodè regatur, dirigaturvé spiritu. *Aff.* Non capio tua magnifica verba. *Con.* Ego tamen conjicio hunc, ex ijs esse, qui media literaturâ, & mediocri ingenio, intermixtis etiam sèmnis aliquos rerum humanarum nævos aggreditur; quos tamen nec planè intelligit, nec ullâ parte sublevare potest, ex eorum numero medicus, quorum pharmaca sunt acerbiora morbis quorumque inanis loquacitas ægro caput afflictum amplius turbat. *Phil.* Hic etiam mihi annotandus. *Cont.* Quæso his notis me configna: Esse hominẽ, qui longâ experientiâ didicerit, plætoiq; rerum nostrarum examinatores ita sapere, ut si corrigendæ ipsis committerentur, futuræ sint adhuc longè deteriores.

XXIII.

*Spermologus, Matæologus,
Theologus.*

S*Permol.* Quisquis dixit Mundum agere histrioniam, rectissimè dixit.
nam

nam tragico apparatu, & verborum co-
 thurnis omnia foris constant: intra au-
 lœa omnia neglecta, confusa solutaque
 sunt: ita ut mihi interdum à risu vix
 temperé, cum homines terrefaciendi
 sunt. nam quî dicam me missum, eûm
 ipse cucurrerim? quî insector Mundû,
 quem colo? quî maledicam ventri, cui
 servio? quî aurum contemnam, quod
 vitâ charius? qui crucē & mortē com-
 mendem, à quibus abhorreo? quî cœ-
 lum pandam, cum quo nihil est com-
 mune? & tamen verborum ea est vis,
 ut, quod vident mihi displicere, aliis
 persuadeam: quod placere mihi con-
 spicuum est, alijs invisum reddā. *Mat.*
 Mirum est hoc politissimo seculo tole-
 rari etiamnū simplicem Theologiam,
 quæ nō nisi in litera hæret, spiritus ve-
 rò nihil degustat, nihil ad mystica in-
 volucra penetrat. Utinam verò Orige-
 nes aliquis nobis redderetur, qui tripli-
 cem Scripturæ sensum nobis aperiret,
 & tabernaculi vela detraheret, vel sigil-
 la libri clausi referaret! tum demum sa-
 cras literas legere juvaret. *Sp.* Tūc il-
 le, qui

le, qui mera nox es? *M.* Tunc ille, qui
mera vox es? *S.* Tunc ille divinator? *M.*
Tunc ille imitator? *Th.* Quam similes
habent labra lactucas! Benignissime
Christe, quam periculosum est sub mer-
cenario, & fanatico vivere! nam dum
alter, quam emit, stationem varia levi-
tate deturpat; alter, quæ habet, somnia,
simplici veritati supponit, infelix grex
semper habet, quæ doleat, desideret,
hæsitet. *Sp.* En nostrum Censorem, no-
strum criticum, quem si sequimur, ho-
nores obscuritate, vinum aquâ, volu-
ptatem cruce commutamus. *M.* Con-
donandus hic ei error est. Peccat enim
simplicitate, ne quid ruditatis insimu-
lem. *Th.* Placet iudicium, ac, ut simplici-
tatis custos sim perpetuus, Christum oro.
at vos dum duplici animo, ore Deum,
corde mundum, linguâ Christum, ma-
nu Mammona, vultu ovem, ventre lu-
pum refertis, dum charta spiritum, sparta
irritum, voce flamen, prece flumē, ver-
bis apes, herbis dapes appetitis, nullo
dubio fraternitatis illius signum ex-
citastis, vel certè ad auxistis, cum Eccle-
sia

fiat vobis aggravata facilius audiat, si qui compositiorem vitam, & sanctiora verba promittant. Hinc vulgus inter scandala & nugas medius aures pandit, ac ineptissima quæque, ne dicam periculosa & noxia intromittit: hinc conscientiosi vos linquentes nusquam satis tutò consistunt: hinc cordati vobis contradicentes alibi involvuntur: hinc sagaciores à vobis circumducti, rerum universitati diffidunt: hinc servi Christi à vobis exagitati, nisi Spiritu Dei identidem roborentur, colliquefcunt.

XXIII.

Politicus, Tyrannus, Rex.

Polit. Cùm nullum sit animal homine lubricius, nullum etiam vinculis constringitur difficilius, aut continetur. Vnde qui nescit ex omni subiecto facere nodum, aut catenæ illius Politicæ articulum, frustra homines tractare in animum inducit: at qui Regulam rationis status probè tenet, & per omnia exèpla dextrè adhibet, is demum mortalibus imperat. Ty. Eho, an nescis,

vim

vim & minas satis esse ad frenandos, quantumvis indomitos, populos, ut contra Potentis rerum voluntatem & nutū nemo hiscere audeat: sed ad præceptum & iniunctum omnes se inclinent atq; accommodent. *Polit.* Haud equidē satis est violenter homines invitos cogere, qui facilē alicubi erumpunt, ac patientiam læsam in furorem convertunt, nisi artes adsint blandæ, ac velut poppy smata, quæ generosas naturas refrigerare queant. *Rex.* Quò mediutius Deus sub imperij habenis exercet, eò plus video opus esse cœlesti adiutorio, pervigili curâ, religiosâ prudētiâ, humanitate Christianâ, modestâ philosophicâ, temperantiâ civili, atq; omnino supremi Numinis æmulatione. Nā cum tot tan aq; hominibus insint dubitandi, hæsitandi, reprehendēdi, mutandi, indagandi, expectandi, repugnandi, ludendi, conquerendi, objecta, tam ampla dissentienti materia adsit, qualia unicum Fraternitatis nescio cuius figmentum elicit: supra hominem sit oportet, qui perfectē homines regat, quod

quod sanè nec Politicus aliquis vertu-
 minus, nec violétus aliquis exactor im-
 petrabit, cùm illum Deus rideat. hunc
 habeat exosum, utrumque eludat &
 præcipitet. Sed qui vero in Deum cul-
 tu, vero in homines amore, verâ apud
 se tranquillitate: sed omnino S. Spiri-
 tus afflatu ita hominibus officia distri-
 buit, ita officia exigit, ita officia tempe-
 rat, ut maxima pars subjectorû Christo
 lucrifiat, de reliquo commodè & ra-
 tionabiliter habeat ac vivat: sed etiam
 ingenio linguaque ita utatur, ne quid
 exorbitent quidem petulanter: nec ta-
 mèn sub minis & carceribus murmu-
 rare, mullitare, sibilare, nutare, aut
 quovis alio occulto modo dolorem suû
 justum, reiç; indignitatem atque tur-
 pitudinem explicare, delineare, effin-
 gere & circumscribere habeant neces-
 se. Ita nobis Deus det vera, bona, sana,
 rationabilia! falsa verò, fucata, frivola,
 vana, impura, improba, noxia no-
 stris finibus quàm remotissi-
 mè arceat!

XXV.

Fama, Obstinatus, Resipiscens.

Fama. Satis superq; hominibus illudum est, liberemus tandem constrictos, confirmemus fluctuantes, erigamus lapsos, revocemus transversos, sanemus morbosos. Ehem, Mortales! nihil est, quod *Fraternitatem* expectetis: *fabula* peracta est. *Fama* destruxit; fama destruxit. *Fama* agebat: fama negat, quicunq; estis, sive *curiosi*, sive *supini*. sive *scrupulosi*, sive *securj*: sive *mobiles*. sive *immobiles*: sive *Astrologi*, sive *Calculatores* sive *queruli* sive *defensores*: sive *cinisflones*. sive *Agyrta*: sive *mendaci*, sive *impostores*: sive *hypocrita*, sive *impj*: sive *Scriptores*, sive *Leitores*: sive *otiosi*, sive *laboriosi*: sive *faciles*. sive *difficiles*: sive *admiratores*, sive *contemptores*: sive *credula*. sive *susplicaces*: sive *audientes*, sive *videntes*: sive *deformatores*, sive *reformatores*: sive *scioli*, sive *barbari*: sive *agri*. sive *sanis*: sive *exgantes*. sive *desiderantes*: sive *atheti*, sive *superstitiosi*: sive *decoctores*. sive *advari*: sive *assentientes*, sive *Philauti*: sive *spermologi*, sive *Mataologi*: sive *Politici*, sive *tyranni*: sive *obstinati*. sive *Resipiscences*, quæ res bene vertat, mihi & vobis, spectatores, plaudite. *Ob.* Abiit illa: nos quid agimus? *Resip.* Quid, nisi posthac sapiemus, quotquot turpiter desipimus. *Obst.* Siccine tot speciosa & verisimilia verba nihil sunt? *Res.* Ita fama ait. *Ob.* Siccine

hæc

hæc devotio & modestia imposuerit? *Res.* Ita fama ait. *Ob.* Siccine tot testes & adstructores fide digni fefellerint? *Res.* Ita fama ait. *Ob.* Siccine tot nasutissimi sint decepti? *Res.* Ita fama ait. *Ob.* Nihil agis, ô fama revocans, quæ id agis, ut speratam felicitatem mihi eripias: quin imò verberibus, ne dum verbis me haud abîges. *Re.* Nescio. quàm me fama totum immutavit ut eijcere hanc animo expectatione incipiam: hæc tamen una cura me coquit, quòd nō bene & accuratè distingui inter ea scripta, quæ fraternitatis nomine prodire, suspicor. Sunt enim aliqua palàm ludicra, aliqua intricata, aliqua nequā, aliqua subdola, aliqua tamē pia & devota: omnia literaturā aliquam, nonnulla summam, unū alterumve apertam imposturā, redolentia: quæ quisq; confundit, aut eiusdem genij æstimat, nullo dubio fallitur. Sic enim probaretur Mundus, rejiceretur Christus; laudaretur vanitas, culparetur soliditas; æstimeretur impostura, negligeretur ratio; ornaretur mendacium, despiceretur veritas. Itaque ut fraternitatis ipsam societatem quidem mitto, nunquam tamen veram *Christianam fraternitatem*, quæ sub Cruce Rosas olet, & à mundi inquinamentis, confusionibus, deliriis, vanitatibusq; se quàm longissimè segregat, dimisero; sed ad eam cum quovis pio, cordato, & sagace ineundam aspiro. *Obst.* Nemo mihi pessuadeat, hanc societatem nō summis donis ornatam, optimis legibus constitutam, felicissimis

simis opibus firmatam esse, ut nihil opus sit, nos junam aliquam & debilem, tentare. *Ref.* Vivamus sub Christo, qui satis abunde nobis præscripsit, quid Deo placeat, animæq; expediat. Interea miremur 1. humani ingenij infinitatem, quod ausus, conatusq; habet innumerabiles: 2. occultam mortaliū renitentiam, quæ sub acquiescentiæ involucro latitat, rodit, atq; per varias rimas exitum tentat: 3. curiositatis temeritatem, quæ ad quævis incognita, si præconium adsit, semet offert: 4. calamit impudentiā, qui dissimulato habitu nihil non effutit, & impunitatis spe planissimè bacchatur: 5. omni pericula, sub quo animus varijs ineptijs ac fabulis occupatur, & ab humanitatis verò officio abstrahitur: 6. paupertatis etiam inventiones, quibus, se fami & infamiae opponit, ac ad præcipitia usq; semet adigit: 7. in tempestivum quorundam Zelum, vel præcozem etiam ingenij ostentationē, qui incognita etiam nō sine ludibrio suo judicare conantur: 8. hominum mobilitatem, quibus faciliè consueta sordent, & nova, quantumvis monstrosa, arrident: 9. Nugarum rerumq; vilissimarum incrementa, quæ scintillam in maximum incendium convertere possunt: 10. judiciorum de rebus nostris multiplicem dissensionem, etiam inter eos, qui maxime sub eadem Religione & Politia, imò sub iisdem regulis consentire videntur: 11. Artium, & scientiarum in multis exilitatem, quos vulgus summos Sophos arbitrat

tratur: 12. Reformationum quàm plurimorum inanitatem, quæ verbis potius, quàm opere constant: 13. Veritatis cū opinione conflictum, eiusdemq; sub sagacitate passionēs, sub simplicitate victoriam: 14. maximè confidentiæ lubricitatem, & rerum in Mundo prægrandium debile fundamentum: 15. bonitatis & rectitudinis apud quàm plurimos igniculos, qui sub consuetudinibus quasi sepulti latent: 16. Societatis humanæ vulnera opinione potius, quàm necessitate constantia: 17. Regni Christiani paradoxa, rebus & moribus mundi toto cœlo contraria, & si quæ alia in mentem venient, quæ, dum hæc Comœdia agitur, observare licet. *Ob.* Certus sum, operiri *Fratres*, & iudicium de ijs meum suspendere, aliorum negligere. *Resp.* At ego, siue sint, siue nō sint, dum nō esse magis suspicor, ut ipse sim *Christi* & optimi cuiusq; Christianorum *Frater*, contendā: Religionē colā Christi: Politiam reverebor Christi: Scientiam amabo Christianā: mores amplectar Christianos: ros perfruar Christianorum: *Crucem* feram Christianorum: *Ordinem* tuebor Christianitatis: disciplinæ parebo Christianitatis: vivam Christianus, moriar Christianus, eritq;, ut cum ijs loquar:

IESVS MIHI OMNIA.

ERRATA EMINEN- TIORA AEQUIUS LECTOR ita legat & corri- gat:

Prior numerus paginam, posterior lineam
designat. P. 4. l. 1. praefatio. 5. 7. unum. 8. 16. pro-
ficemur. 9. 21. mysterio. 10. 14. monita. l. 15. ac-
cusarent. l. 17. alveolos. 12. 18. mysterium. l. 22.
palastra. 14. 17. propius. l. 19. harescos. 20. 11.
conscientia. 22. 3. precibus. l. 16. Triumviratu.
23. 4. physico. l. 20. mysticis. 27. 14. insulatus.
29. 5. Veri. l. 25 importunum. 30. 24. indutum.
32. l. 16. exulas. 33. 2. erubui. 34. 3. suo. l. 10. Erā.
l. 15. peccavero. 35. 1. Christianopolitana. 36. 4.
fabricis. 37. 10. superno. l. 11. fenestrata. l. 16.
Kapzeel. l. 17. Simeas. 38. 2. totidem. l. 6. persims-
les. l. 26. quatuor viris. 41. 21. adactis. 42. 6. fo-
re. 18. exercit. l. 20. aquilibrato. 43. 2. inexcusa-
bili. 44. 6. hospitant. l. 14. possit. 15. opes. l. 16. fa-
mem. 45. 7. scriniarū. 46. 20. preces. 47. 1. Chr.
politana. l. 19. confidentes. 48. 16. Et quantum.
49. 15. pro quod, lege pōd. l. 18. potulentorum.
51. 4. multiplicato. l. 6. invito. 58. 3. turriculas.
65. 3. sperant. l. 22. extenuat. 67. 15. Volint. 68.
14. diffidunt. 78. 18. lectissima. 84. 2. si qua. 87.
17. terra. 91. 6. septima. 92. 6. accendunt. l. 17. de-
tributa. l. 13. sasanam. 105. 19. feremus. 106. 14.
pro enim, lege omnia. 110. 17. prodit. 114. 18. fa-
tigium. 121. 23. lingua. 154. 16. luxurientur. 158.
7. mores dici. 176. 24. motus. 177. 3. manuum.
178. 4. fuga. 180. 9. majoris. 181. 3. nablūs. 185. 18.
quifquam. 214. 12. numerant.

XXX 11-25

